Стефан Малларме

Лебідь

Перекладач: М. Драй-Хмара

Сонет

Краси пречистої безсмертний гордий син,
ударом п'яних крил чи ти розіб'єш нині
забуте озеро, де покриває іній
прозорий зльотів лід, що не дійшли вершин?

О лебедю, згадай, ти був і є один
прекрасний, та дарма змагатися в пустині:
ти в пісні не сказав, в якій це жить країні,
як мертвої зими засяє сонний сплін.

Ти шиєю струснеш білясту агонію,
одкинеш безміру просторів цих стихію,
але не жах землі, що крила полонив.

І як мара в імлі леліє сяйвом срібним,
холодним сном зневаг навік себе ти вкрив,
о лебедю, в своїм вигнанні непотрібнім!